17-O: res a celebrar

13/10/2017

17-O: res a celebrar

Resum:
Les Nacions Unides ens convoquen, cada any i des de 1993, a celebrar el dia Internacional per a l'Erradicació de la Pobresa el 17 d'Octubre. Les entitats hem de seguir construint perquè algun dia, més aviat que tard, puguem dir que el 17-O no hi ha res a celebrar.

Xavier Loza

@xaloba

Biòleg i Educador Social. Coordinador del Sector Social dels Jesuïtes a Catalunya.

més articles de Xavier Loza

Les Nacions Unides ens convoquen, cada any i des de 1993, a celebrar el dia Internacional per a l'Erradicació de la Pobresa el 17 d'Octubre. Aquest dia "constitueix una oportunitat per a reconèixer els esforços i la lluita de les persones que viuen en la pobresa i perquè aquestes persones facin escoltar les seves preocupacions, així com per reconèixer que les persones pobres es troben en l'avantguarda de la lluita contra la pobresa". Avui, vint-i-quatre anys després de la instauració d'aquest dia, no hem aconseguit conceptualitzar, entendre i mesurar què significa viure en situació de pobresa més enllà del que ens marquen els indicadors AROPE (At-Risk-Of Poverty and Exclusion). Tanmateix, aquests indicadors neixen esbiaixats, ja que, per exemple, no tenen en compte la desigualtat en la distribució de la riquesa. El càlcul de la pobresa monetària es fa a partir de la mitjana total, independentment de la concentració de la riquesa. S'oblida, doncs, de la profunditat de la pobresa i de la bretxa d'ingressos.

En els darrers anys hem vist com s'han instaurat unes polítiques per les quals la pobresa és tractada com un fenomen individual. Si bé aquesta subjectivació de la pobresa pot permetre afrontar cada situació amb més detall tot adaptant les respostes a les necessitats concretes de cada cas, paradoxalment, multiplicant les veus de les persones pobres s'aconsegueix invisibilitzar el fenomen i en redueix els seus efectes polítics i socials.

Les entitats socials, actuant des de la proximitat, tenim el repte de celebrar tal com el defineixen les Nacions Unides el 17-O. Cal actuar per a reconèixer aquesta posició d'avantguarda en la lluita contra la pobresa de moltes de les persones pobres.

Els i les professionals d'aquestes entitats, però també amb la resta de ciutadania, hem de poder trobar camins que obrin les pràctiques professionals, institucionals i polítiques per tal d'esquerdar el discurs dominant i fer aflorar possibilitats de canvi i transformació dels subjectes.

Es tracta, doncs, de trencar la dinàmica subjectivant per tal d'oferir espais on, com sosté Marina Garcés, sigui possible utilitzar de forma sostinguda el pronom "nosaltres". Espais on la paraula prengui importància i sigui escoltada i no només monitoritzada i avaluada. Espais on l'experiència subjectiva –ara sí- sigui compartida i permeti l'apoderament de persones, famílies, grups i col·lectius diversos.

La creació d'aquests espais significa reafirmar-se en una posició que ens porta a fer un pas més en el trencament amb la lògica imperant i el reconeixement de l'altre. Significa, seguir construint perquè algun dia, més aviat que tard, puguem dir que el 17-O no hi ha res a celebrar.

Etiquetes: pobresa, taxa arope, Xavier Loza, exclusió social, dia pobresa

URL d'origen: https://xarxanet.org/opinio/17-o-res-celebrar